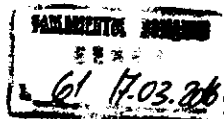

GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL – MINISTRU

383
04.03.2016

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la *propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii nr. 155/2010 a poliției locale, republicată*, inițiată de domnul senator PSD Ioan Chelaru, de domnul deputat PNL Alexandru Ștefan Băișanu împreună cu un grup de parlamentari PNL (Bp. 584/2015).

I. Principalele reglementări

Propunerea legislativă are ca obiect de reglementare modificarea și completarea *Legii poliției locale nr. 155/2010, republicată, cu modificările și completările ulterioare*, vizând, în principal, următoarele:

- poliția locală să poată fi organizată doar ca instituție publică de interes local, cu personalitate juridică și să nu mai poată fi și compartiment care funcționează în cadrul aparatului de specialitate al primarului;
- pentru municipiul București, poliția locală să fie organizată numai la nivel de municipiu, nu și la nivel de sectoare;
- eliminarea noțiunii de personal contractual;
- implicarea Instituției Prefectului în avizarea unor numiri, ca de exemplu a șefului poliției locale sau a numărului funcționarilor publici cu statut special de detașați;
- funcționarii publici din poliția locală cu o vechime în muncă de cel puțin 5 ani și care au urmat un program de formare inițială organizat într-o instituție de învățământ din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, să beneficieze de

prevederile Statutului polițistului și ale actelor normative care reglementează salarizarea și alte drepturi ale polițiștilor.

II. Observații

1. Având în vedere modificările ce se doresc a fi făcute Legii nr. 155/2010, menționăm următoarele:

- situațiile concrete de la nivelul unităților administrativ-teritoriale pot determina, în cazul unor unități administrativ-teritoriale mai mici, imposibilitatea ca poliția locală să se poată organiza și funcționa ca instituție publică de interes local cu personalitate juridică;

- personalul contractual reprezintă unul din pașii în vederea demilitarizării unor structuri și consolidarea societății civile;

- unul dintre principalele motive care a stat la baza fundamentării Legii nr. 155/2010 a fost proximitatea, necesitatea organizării poliției locale la nivelul sectoarelor municipiului București, pentru intervenții operative urgente, în interesul cetățeanului.

Abandonarea acestui obiectiv, prin organizarea acestui serviciu numai la nivelul municipiului București ar încălca principiul subsidiarității, care, potrivit lit. a) a art. 3 din *Legea-cadru a descentralizării nr. 195/2006*, „constă în exercitarea competențelor de către autoritatea administrației publice locale situată la nivelul administrativ cel mai apropiat de cetățean și care dispune de capacitate administrativă necesară”.

Prin urmare, considerăm că acest aspect nu poate fi avut în vedere la o eventuală modificare a Legii nr. 155/2010.

2. Referitor la **pct. 1** din inițiativa legislativă, considerăm că în lipsa unei justificări fundamentale a abrogării alin. (4) al art. 2, este necesar să rămână în vigoare norma juridică deoarece se impune ca pentru operativitatea soluționării operațiunii de ordine publică, structurile poliției locale să solicite intervenția structurilor competente.

Susținem acest aspect și în condițiile în care poliția locală are atribuții limitate la constatarea de contravenții pe domeniile specifice. În cazul infracțiunilor, poliția locală are doar rol de prevenire și descoperire, așa cum se precizează la art. 1 din Legea nr. 155/2010, dar nu și de constatare a infracțiunilor, fiind necesară în aceste situații solicitarea intervenției structurilor competente din Poliția Română sau Jandarmeria Română.

3. La **pct. 2** din propunerea legislativă, inițiatorii propun abrogarea normelor juridice potrivit cărora:

- poliția locală se organizează prin hotărâre a autorității deliberative a administrației publice locale;

- poliția locală se poate constitui ca un compartiment funcțional în cadrul aparatului de specialitate al primarului/primarului general.

Față de aceste aspecte, apreciem că se creează un vid legislativ deoarece inițiatorii nu au corelat corespunzător modalitățile de finanțare a poliției locale, în cazul în care aceasta devine structură independentă rămânând să fie finanțată din bugetul local.

Pe de altă parte, opinăm că poliția locală trebuie să rămână în continuare, în subordinea autorităților administrației publice locale, în considerarea principiilor pentru care a fost înființată dar și analizând atribuțiile care îi revin, potrivit legii.

În condițiile în care poliția locală rămâne în subordinea autorităților administrației publice locale, este firesc să poată fi organizată și în modalitatea unui compartiment funcțional în cadrul aparatului de specialitate al primarului, fiind atributul deciziei autorităților administrației publice locale.

Organizarea în modalitatea compartimentului este mai adecvată în situația unităților administrativ-teritoriale cu număr redus de locuitori, având în vedere că pct. 3 al Anexei la *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 63/2010 pentru modificarea și completarea Legii nr. 273/2006 privind finanțele publice locale, precum și pentru stabilirea unor măsuri financiare, cu modificările și completările ulterioare*, prevede că numărul de posturi din structura de poliție locală se calculează în funcție de numărul de locuitori, respectiv 1 post la 1000 de locuitori. De exemplu, pentru unitățile administrativ-teritoriale cu numărul locuitorilor sub 3500 de locuitori, în anexă se prevede un număr maxim de 3 posturi în poliția locală. Conform raportărilor privind numărul de personal, transmise de autoritățile administrației publice locale, sunt unități administrativ teritoriale în care multe tipuri de atribuții specifice structurii de poliție locală sunt îndeplinite de o singură persoană.

Totodată, inițiatorii propun abrogarea prevederilor în vigoare referitoare la înființarea poliției locale de sector.

Sub acest aspect, arătăm că din *Expunerea de motive* nu reiese justificarea centralizării structurilor de poliție locală la nivelul Municipiului București, însă remarcăm că în practică, la nivel de sector, performanțele poliției locale sunt diferite.

4. La pct. 3 din propunerea legislativă, inițiatorii elimină din categoria angajaților în poliția locală, personalul contractual.

Cu privire la această soluție juridică, apreciem că nu este oportună în situația în care poliția locală este organizată ca instituție publică. În practică, pentru buna funcționare a unei instituții publice, trebuie să fie angajat și personal contractual, care nu îndeplinește atribuții specifice de polițist local sau funcționar public (ex. secretariat, protocol, registratură, casierie, arhivare, întreținere, reparații).

De asemenea, inițiatorii nu au corelat prevederile propunerii legislative cu cele ale Legii nr. 155/2010, care fac referire la personalul contractual, cum ar fi:

- prevederea existentă la art. 4 alin. (5), potrivit căreia numărul de posturi pentru personalul contractual cu atribuții de pază se stabilește în funcție de numărul și importanța obiectivelor care trebuie asigurate cu pază;

- prevederea existentă la art. 14 alin. (3), potrivit căreia are statut de personal contractual, personalul din cadrul poliției locale care îndeplinește atribuțiile prevăzute la art. 6 lit. h) – asigură paza bunurilor și obiectivelor aflate în proprietatea unității/subdiviziunii administrativ-teritoriale și/sau în administrarea autorităților administrației publice locale sau a altor servicii/instituții publice de interes local;

- prevederea existentă la art. 33 alin. (1) lit. b), conform căreia personalul poliției locale este dotat cu mijloace individuale de apărare, intervenție și imobilizare sau cu cele prevăzute de art. 43 din *Legea nr. 333/2003 privind paza obiectivelor, bunurilor, valorilor și protecția persoanelor, republicată, cu modificările și completările ulterioare*, în cazul personalului contractual.

Subliniem că paza obiectivelor nu presupune o activitate care să presupună prerogative de putere publică.

5. La **pct. 4**, inițiatorii introduc avizul instituției prefectului la numirea în funcția de conducere a șefului poliției locale și a adjunctului acestuia.

Precizăm că pentru ocuparea funcțiilor publice de conducere este prevăzută o procedură prin norma generală aplicabilă în materia funcției publice (*Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată, cu modificările și completările ulterioare*) și prin actele subsecvente emise în executarea acestei legi. Întrucât potrivit acestor norme ocuparea funcțiilor publice se face având la bază principiile transparenței, competenței, competiției, egalității de șanse și profesionalismului nu rezultă în ce măsură existența unui astfel de „aviz” este de natură a asigura aplicarea acestor principii conform scopului pentru care au fost reglementate.

De asemenea, precizăm că norma este neclară, ceea ce înlătură caracterul predictibil și previzibil necesar dispozițiilor juridice, având în vedere că se face referire la un „aviz” despre care nu se menționează în ce condiții se emite și ce consecințe are/ar putea avea emiterea sau neemiterea sa, în condițiile promovării unui concurs.

Totodată, norma propusă nu se circumscrie rolului prefectului prevăzut de Constituția României, și de *Legea nr. 340/2004 privind prefectul și instituția prefectului, republicată*. Astfel, potrivit art. 123 alin. (4) din Constituția României, între prefecti, pe de o parte, consiliile locale și primari, precum și consiliile județene și președinții acestora, pe de altă parte, nu există raporturi de subordonare.

6. La **pct. 7** inițiatorii introduc soluția juridică potrivit căreia funcționarii publici (din poliția locală) „*se pot afilia*” la sindicate sau blocuri sindicale.

Față de aceste aspecte, arătăm că persoanele fizice nu se pot afilia la sindicate, ci au dreptul recunoscut de a se constitui/ a se asocia în sindicate, organizații care, evident se pot afilia la organizații similare/blocuri sindicale.

7. La **pct. 10**, inițiatorii propun ca în afară de despăgubirile corespunzătoare de care beneficiază polițiștii din poliția locală, cu atribuții în domeniul pazei bunurilor și obiectivelor de interes local, în cazul în care li s-a degradat sau distrus îmbrăcămintea ori alte bunuri personale, să aibă dreptul și la înlocuirea elementelor de echipament înainte de termenul de casare.

Raportat la această soluție, considerăm că inițiatorii confundă sensul normei juridice aflate în vigoare, care face referire la despăgubiri pentru îmbrăcămintă și bunuri în proprietatea polițiștilor locali sau personalului contractual.

Astfel, pentru reglementarea înlocuirii „*elementelor de echipament*” (pentru care se impune definirea), era necesară elaborarea într-un nou alineat sau articol.

8. La **pct. 12** inițiatorii introduc o serie de soluții cu privire la aspecte legate de detașarea funcționarilor publici cu statut special de la unitățile teritoriale ale Poliției Române, în vederea operaționalizării structurilor de poliție locală. Cu privire la aceste aspecte, precizăm următoarele:

- detașarea polițiștilor este reglementată prin *Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, cu modificările și completările ulterioare*, precum și prin *Ordinul ministrului administrației și internelor nr. 298/2011 privind procedura și cazurile de modificare și/sau suspendare a raporturilor de serviciu ale polițiștilor, cu modificările și completările ulterioare*;

- pentru evitarea reglementării paralele, considerăm că prin *Legea nr. 155/2010*, care privește personalul din structurile de poliție locală, nu poate fi reglementată procedura detașării polițiștilor din Poliția Română;

- introducerea unei noi proceduri birocratice, respectiv avizul prefectului la detașarea funcționarilor publici cu statut special, contravine prevederilor legale în vigoare referitoare la detașare cuprinse în actele normative menționate anterior;

- prin prevederile propuse la alin. (6) al art. 40 se realizează o transformare a funcționarului public care ocupă o funcție specifică de polițist local în funcționar public cu statut special, fapt ce reprezintă o încălcare flagrantă a prevederilor privind modalitatea de dobândire a statutului special, reglementată în *Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, cu modificările și completările ulterioare*.

Totodată, considerăm că adoptarea acestei măsuri generează un impact financiar suplimentar asupra cheltuielilor bugetului general consolidat, atât prin majorarea drepturilor salariale prin stabilirea acestora la nivelul polițiștilor, cât și prin acordarea unor drepturi specifice, din care exemplificăm: pensii de serviciu, ajutoare și alte drepturi bănești, medicamente gratuite, locuințe de serviciu, decontarea chiriei, decontarea cheltuielilor de transport etc.

În acest context, menționăm că potrivit prevederilor legale în vigoare (*Legea privind finanțele publice nr. 500/2002, cu modificările și completările ulterioare și Legea responsabilității fiscal-bugetare nr. 69/2010, republicată*), în cazul în care se fac propuneri de elaborare a unor proiecte de acte normative a căror aplicare atrage majorarea cheltuielilor bugetare, inițiatorii au obligația de a întocmi o fișă financiară în care se înscriu efectele financiare asupra bugetului general consolidat, ipotezele și metodologia de calcul utilizată, precum și măsurile avute în vedere pentru acoperirea cheltuielilor pentru a nu influența deficitul bugetar.

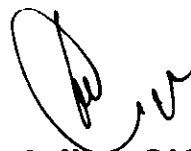
De asemenea, aprobarea acestei măsuri va fi aplicabilă atât funcționarilor publici care ocupă funcții publice specifice de polițist local, cât și funcționarilor publici care ocupă funcții publice generale în cadrul poliției locale.

În consecință, considerăm că acordarea unor drepturi specifice polițiștilor, cum ar fi pensia de serviciu, pentru funcționarii publici care ocupă funcții publice generale din poliția locală, constituie o măsură cu caracter discriminatoriu care va conduce la solicitări similare din partea celorlalte categorii de personal încadrate în funcții publice, ceea ce va genera presiuni suplimentare asupra ținutelor de deficit pe baza cărora a fost stabilit cadrul fiscal-bugetar.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere cele menționate la pct. II, **Guvernul nu susține adoptarea acestei propuneri legislative.**

Cu stimă,

Dacian Julien CIOLOȘ

Domnului senator Călin-Constantin-Anton Popescu-Tăriceanu
Președintele Senatului